

РЕШЕНИЕ

№ 2461

гр. Бургас, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА

при участието на секретаря СТАНКА Д. ДОБРЕВА
като разгледа докладваното от НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА Гражданско дело
№ 20222120102538 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Д. М. В., ЕГН *****, адрес: *, срещу „Бургасбус“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от П.Д., с която се иска от съда да осъди ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на 5000 лева, част от общо дължими 8000 лева, представляващи претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от счупване на десния ѝ крак поради инцидент на 08.10.2020 г. около 7 часа при качване в автобус на ответното дружество, сумата от 7763,32 лева имуществени вреди от увреждането, от които 7067,39 лева трудовото възнаграждение, което би получила, ако не беше настъпил инцидентът, и 695,93 лева разходи за лечение и лекарства, ведно с мораторна лихва върху главницата от датата на увреждането – 08.10.2020 г. до окончателното плащане на сумите. Иска се и присъждане на съдебно-деловодни разноски.

Твърди се, че на 08.10.2020 г. сутринта около 7 часа В. отивала на работа, като било необходимо ползване на градски транспорт. Отишла на спирка на Автобусен терминал Меден рудник и се отправила към спрелия на спирката автобус по линия Б1 с рег. № *. В момента на качване в автобуса на първото стъпало видяла рязко затваряне на автобуса и за да избегне удара, направила стъпка назад, паднала по лице, а десният ѝ крак останал затиснат от вратата, а левият крак попаднал под автобуса. Тогава автобусните врати се отворили и ѝ помогнали случайни пътници и нейна колежка. След като се успокоила от първоначалния шок, В. се качила на следващ автобус, но през деня кракът ѝ отекал и силно я болял, поради което съпругът ѝ я закарал в Университетска болница „Дева Мария“. Констатирано било счупване на десния крак, което наложило операция, гипсиране на крака и престой в болницата. Настъпили усложнения, което

наложило втора операция в МБАЛ „Бургасмед“. Повече от два месеца била само с патерици, и до днес изпитвала болка и дискомфорт. Закупила си специални стелки. Около 4 месеца била в болнични, като полученото от нея обезщетение от НОИ е с 7067,39 лева по-малко от трудовото възнаграждение, което би получила, ако не беше настъпил инцидентът. Освен това е извършила разходи за лечение и лекарства в размер на 695,93 лева.

Моли за уважаване на исковете и присъждане на разноски.

Процесуалният представител на ответника е оспорил претенциите. Посочил е, че искът е неоснователен. Счита, че служители на „Бургасбус“ ЕООД нямат никаква вина за настъпилния инцидент. След извършено вътрешно разследване на случилото се на описаната в исквата молба дата е установено, че водачът на автобуса е предприел затваряне на вратите, след като се е убедил, че няма повече пътници за качване на спирката. Ищцата се е отправила към автобуса, тичайки, и е предприела качване, след като вече вратите са се затваряли и е подаден звуков сигнал затова. В. се е блъснала във вратата и се е подхлъзнала, тъй като е валяло и е било мокро. Благодарение на специалната автотика на автобуса не се е стигнало до по-тежък инцидент. Поради това счита, че служители на ответното дружество нямат абсолютно никаква вина, а случилото се е изцяло заради безразсъдството на ищцата. При условие че съдът приеме иска за основателен, прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата, както и счита, че следва да се присъди по-нисък размер от претендирания.

Счита, че искът за заплащане на имуществени вреди в размер на разликата между полученото обезщетение от НОИ и трудовото възнаграждение е неоснователен.

Моли се съда да отхвърли предявените искове.

Правната квалификация на предявения иск е чл. 49 във вр. с чл. 45 ЗЗД.

Между страните е безспорно, че на 08.10.2020 г. сутринта около 7 часа е възникнал инцидент на Автобусен терминал Меден рудник при качване на В. на автобус по линия Б1 с рег. № *, при който ищцата е паднала и е счупила кост на дясното си ходило. Видно от приетата по делото съдебномедицинска експертиза и писмени доказателства – епикризи, медицински протоколи на ЛКК, болнични листи, съдебномедицинско удостоверение, Д. В. е постъпила в болница с диагноза счупване на метатарзална кост на 08.10.2020 г. и е изписана на 14.10.2020 г., като ѝ е извършена операция. Поради усложнение отново е постъпила в болница на 23.11.2020 г. и е извършена нова операция, като е изписана на 26.11.2020 г. В периода 15.12.2021 г. - 18.12.2021 г. е била в болница за изваждане на металите от ходилото, поставени при предходната операция. В. е била в болничен в периодите 08.10.2020 г. – 25.01.2021 г. и 15.12.2021 г. – 17.01.2022 г.

Вещото лице Ч. е посочило, че при падането В. е усукала външният ръб на дясното ходило и е получила счупване на петата предноходилкова кост на дясното ходило. Тъй като първото проведено лечение се е оказало неуспешно, се е наложило второ постъпване в болница и нова операция. Поради това и оздравителният процес е протекъл по-

дълго от обичайното – около 2-3 месеца. Към настоящият момент функциите на крайника са възстановени напълно, като е останал само белег от мястото на операцията. Не се очакват никакви неблагоприятни последици, защото е счупена най-малката и къса кост от костите на ходилото на крака и функцията ѝ не е съществена.

От показанията на свидетелите Ф.Х. – водач на автобуса, и С.С. – кондуктор, обслужващ пътниците в автобуса, се установява безпротиворечиво, че същите не са разбрали за инцидента по времето, когато е настъпил, а впоследствие – след приключване на смяната им. Инструкцията била, ако има инцидент в автобуса, веднага да се уведоми диспечерката и да се звънне на тел. 112. Свидетелят Х. е посочил, че първият курс на автобуса е бил около 7 – 7 и нещо часа, времето било мрачно и дъждовно, качили се пътници, той изчакал, погледнал в огледалото дали се качва някой, видял, че няма никой и натиснал бутона да се затворят вратите. Когато натиснел бутона, се подавал два пъти звуков сигнал на всяка врата „тъ-тът“ и на третия път се затваряла вратата. След като се затворели вратите, шофьорът поглеждал в лявото огледало, за да потегли, да се включи в движението. Тогава чул звук. По принцип, когато пътниците закъснеели, удряли врата или стъкло. Той погледнал в огледалото и отворил втора врата, но нямало никого на вратата. Когато отворил втората врата, третата също била отворена, без той да я е отварял. Счита, че пострадалата е била вече паднала на земята и затова не я е видял на огледалото. По принцип, когато вратите срещнат пречка при затваряне, авТ.тиката се задействала и авТ.тично се отваряла вратата. Изчакал 30 секунди дали някой ще се качи, но нямало никой и ги затворил едновременно. Ако вратата се отворела авТ.тично, се задействала спирачка и автобусът не можел да тръгне. Всички врати се проверявали от механик и звуковият сигнал работел на всички врати. Прагът за влизане към автобуса бил наравно с тротоара. Чак след края на смяната главният диспечер му се обадил и казал, че е станал инцидент.

Свидетелката С. е посочила, че е била кондуктор в автобуса. Когато автобусът тръгва, тя винаги е на първа врата на валидатора, откъдето взимала информация от него и я прехвърляла на хенди – машина, която проверява картите дали са валидирани. След това с тази машина хенди, която носи, проверявала всеки един от пътниците дали са с валидни карти, а тези, които са с билети, им ги продавала тя. В автобуса се качили малко пътници, около 10. Проверила всеки един от тях и никой не казал, че е станал инцидент. Свидетелката е посочила, че звуковият сигнал при затваряне е много силен, всички го чували вътре в автобуса и отвън.

Посочила е, че се е чуло чукане на стъклото, но и друг път са чували и шофьорът преценявал дали да отвори, или не. Почти на всяка спирка се получавало така от закъснелите.

Свидетелят Г.Я. е посочила, че е колега на ищцата и е присъствала на инцидента. Двете заедно са били на терминал Меден рудник в 7 часа сутринта на 08.10.2020 г. В. влязла в терминала да си зареди картата, а свидетелката я чакала отвън. Валяло дъжд, било влажно и мокро, мрачно и леко тъмно. В този момент автобусът спрял на терминала. Я. чакала В. да излезе от терминала, където си зареждала картата, тя се показала, вратите на

автобуса били отворени. Я. била на половин метър пред втората врата на автобуса. В. се затичала към задната част на автобуса и я видяла как влиза през вратата, а в момента, в който Я. решила да прекрачи, вратите се затворили пред нея и не могла да влезе в автобуса. Започнала да блъска по вратата. В следващия момент се обърнала наляво и видяла как В. е паднала отвън автобуса на цимента по лице. Веднага се затичала да ѝ помогне, да я вдигне, заедно с други хора, които дошли, и седнали на пейката. Тя казала, че я боли кракът, била мокра. Никой от автобуса, нито кондуктор, нито шофьор, слезли да видят какво е станало, автобусът затворил врати и потегли. Двете се качили в следващия автобус и отишли на работа. Когато пристигнали в училището, където работят, кракът ѝ вече бил отеъкъл и много я болял. Съпругът ѝ дошъл и я закарал в болница. Била доста време в болнични. Била паднала духом след това преживяване. Когато се върнала на работа, все още куцала, трудно ѝ било да се качва по стълбите. Когато работела, се налагало да си държи крака на високо, защото все още я боляло. Всички колеги ѝ съчувствали и помагали. Трудно ѝ било да стои дълго време права. Понякога съпругът ѝ я качвал по етажите на ръце.

Свидетелят М.А. е посочила, че с В. са колеги. В деня на инцидента В. седналс в учителската стая и разказала какво ѝ се е случило сутринта. Разказала, че, идвайки на път за работа, се е подхлъзнала до автобуса, защото валил дъжд, и кракът ѝ останал затворен между вратите на автобуса. Около обяд кракът ѝ вече бил посинял и не можела да стъпва на крака си. Съпругът ѝ дошъл и я взел на ръце. Физическата и психологическата травма при нея оказали влияние. По принцип била много позитивен човек, усмихната, лъчезарна, но след инцидента се затворила. Чувствала се неудобно пред учениците, защото не можела да върви. Поради усложненията и неуспешното първоначално лечение отсъствала около 3-4 месеца. След като се върнала на работа, дълго време била със специални ортопедични обувки. Трудно ѝ било да се качва по стълбите.

За случилото се на 08.10.2020 г. след 7 часа сутринта свидетелстват и записите от камерите на автобуса и тези, разположени на спирката, приложени по делото, на които съдът в присъствие на страните е извършил оглед. От същия се установява, че времето е мрачно. В автобуса се качват седем-осем човека. Първо се затварят първа и втора врата. Трета врата е отворена. Вижда се жена – ищецът В., която тича бързо посока от терминала вдясно към трета врата. Трета врата започва да се затваря и в момента на затварянето ѝ, когато е почти затворена, ищцата се блъска във вратата, протяга ръката си между затварящите се врати и полита назад, защото затварящата се врата я блъска и пада назад, настрани, на дясната си страна. В този момент третата врата се отваря. Докато В. тича към трета врата, към втора врата се е запътила жена - свидетелката Я.. Тя е стояла на разстояние около 1,5 – 2 м. от автобуса, близо до останалите чакащи пътници. Двете заедно се запътват към автобуса – В. към трета врата, а Я. – към втора. Я. блъска по стъклото на вратата. Отваря се втора врата на автобуса. В този момент жената на втората врата вижда падналата. В автобуса пътничка подава ръка навън, но се връща обратно и сядат на седалка в автобуса. В. и Я. сядат на пейка на спирката. При повторното отваряне на втора и трета врата никой не влиза в автобуса. Вратите се затварят една след друга и кондукторът потегля

за проверка на билетите. Седналите пътници през цялото време са спокойни и седят на седалките си. Автобусът тръгва.

При така изложеното съдът приема, че не бе доказано по безспорен и достатъчно убедителен начин, при условията на пълно и главно доказване, твърдението на ищеца, че с поведението си водачът на градския автобус, а именно, като е потеглил, без да се увери, че всички пътници са се качили в автобуса, както и като не са слезли, заедно с кондукторката, от автобуса да помогнат на пострадалата, са нарушили правилата за безопасност, при което е причинена телесна повреда на Д. В. – счупване на петата предноходилкова кост на дясното ходило.

Съгласно разпоредбата на чл. 49 ЗЗД възложителят на някаква работа отговаря за вредите, причинени от изпълнителя при или по повод изпълнението на тази работа. За да бъде ангажирана отговорността на възложителя по чл. 49 ЗЗД, е необходимо наличието на следните предпоставки: правоотношение по възлагане на работа, което по делото не е спорно, установява се и от приложените трудови договори, осъществяване фактически състав по чл. 45 ЗЗД от физическото лице – пряк изпълнител на работата с необходимите елементи (деяние, вреда – имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина), вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа – чрез действия или бездействия.

В случая не се установиха твърденията на В., изложени в исковата молба – че в момента на качване в автобуса на първото стъпало видяла рязко затваряне на вратите и за да избегне удара, паднала назад, а десният ѝ крак бил затиснат от затварящите се врати. Същите са противоречиви и взаимно изключващи се. От събраните по делото гласни доказателства и от огледа на видеозаписите от спирката и вътре в автобуса се установява, че автобусът няма стъпала – същият е от нов модел с качване директно от тротоара. Вратите не биха могли да се затворят рязко, тъй като при допир с тях същите автоматично се отварят, следователно и кракът ѝ няма как да остане затиснат между вратите. На видеозаписа ясно се вижда, че В. е тичала към автобуса и при затварящи се врати се е опитала да се качи в него, като е протегнала ръката си навътре, и при допира с ръката ѝ вратите автоматично да се отворили. Очевидно причина за падането ѝ е подхлъзване поради влажното време и мокри повърхности.

Основният спорен въпрос е дали поведението на водача на автобуса е било противоправно – нарушил ли е той посочените в исковата молба задължения – да не затваря вратите на автобуса, преди да се увери, че В. се е качила безпрепятствено – задължение, предвидено в разпоредбата на чл. 68, ал. 2 ЗДвП, както и че той и кондукторката не са слезли от автобуса, за да се уверят дали В. не е пострадала.

Съдът намира, че не може да се приеме, че до инцидента се е стигнало поради недостатъчно внимание и предпазливост към качащите се в автобуса пътници от страна на шофьора на автобуса. В момента, в който шофьорът е следвало да предприеме действия по затваряне на трета врата, същият е погледнал в дясното огледало дали има

качващи се пътници, видно от изложените от него показания. След като е задействал затваряне на вратата, той е отклонил вниманието си към лявото огледало за включване в пътното движение. В момента на затваряне на вратите на автобуса се издавал силен звуков сигнал, препупреждаващ за затварянето, който се е чувал отвън, в който смисъл са показанията на свидетелите Х. и С.. Задължението на водача на автобуса в този момент е да следи в лявото огледало наличие на движение, за да потегли безопасно. Не е успял да възприеме В., тъй като същата е тичала към автобуса от страни – откъм терминала, видно от направения от съда оглед на видеозаписи, и в момента на поглеждане в огледалото същата все още не е била доближила вратата на автобуса. В. е следвало да възприеме обаче звуковия сигнал, както и затварянето на вратата, като същата се е опитала да влезе в автобуса при почти затворени врати. Това ясно се вижда на изгледаните в присъствието на страните видеозаписи. Ето защо и според настоящия съдебен състав причината за настъпване на вредата е единствено внезапното неправилно навлизане от страна на пострадалата в автобуса, който е бил с полузатворени врати в този момент. Не може да се приеме, че поведението на водача на автобуса е противоправно, поради което отговорността на работодателя му за обезщетяване на вредите от инцидента не може да бъде ангажирана. Не е установена и вина на него и кондукторката затова, че не слезли от автобуса да помогнат на пострадалата – същите не са разбрали за инцидента, никой от пътниците в автобуса също не им е съобщил за такъв. Видно от видеозаписите в момента, в който В. се е блъснала в затварящата се трета врата, кондукторката е била до първа врата. Обстановката в автобуса е била спокойна, т.е. водачът и кондукторът не са възприели случилото се в момента.

При така описаната фактическа обстановка съдът приема, че не бяха установени два от елементите на деликта, а именно: противоправно и виновно поведение на водача на градския автобус и кондуктора в него и причинно-следствена връзка между травмата на В. и действията на служителите на ответното дружество. Следователно отговорността на ответника не следва да се ангажира, а исковете следва да бъдат отхвърлени.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК и предвид изрично заявеното искане ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 960 лева за съдебно-деловодни разноски.

По изложените съображения Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете, предявени от Д. М. В., ЕГН *****, адрес: * срещу „Бургасбус“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от П.Д., за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на 5000 лева, част от общо дължими 8000 лева, представляващи претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от счупване на десния ѝ крак поради

инцидент на 08.10.2020 г. около 7 часа при качване в автобус на ответното дружество, сумата от 7763,32 лева имуществени вреди от увреждането, от които 7067,39 лева трудовото възнаграждение, което би получила, ако не беше настъпил инцидентът, и 695,93 лева разходи за лечение и лекарства, ведно с мораторна лихва върху главницата от датата на увреждането – 08.10.2020 г. до окончателното плащане на сумите.

ОСЪЖДА Д. М. В., ЕГН *****, адрес: * да заплати на „Бургасбус“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от П.Д., сумата от 960 лева (деветстотин и шестдесет лева) съдебно-деловодни разноси.

Решението е постановено при участие на трето лице – помагач на страната на ответника „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____